

निष्ठन देवतारूपं प्रक

य तयापृष्टो हनूमां

॥ २८ ॥ २९ ॥ अथापि कात्वं तत्राह ॥ अहंहीति ॥ स्वयं स्वदेवतास्वरूपेणेत्यर्थः ॥ ३० ॥ यत्नवान् ॥ लंकाधिष्ठातृत्वेनावगतत्वात्तद्विजयोपाये यत्नवान् ॥ ३१ ॥ स्त्रीरूप

पुरस्तात्तस्यवीरस्यवायुसूनोरतिष्ठत ॥ मुंचमानामहानादमब्रवीत्पवनात्मजं ॥ २२ ॥ कस्त्वंकेनचकार्येणइहप्राप्तोवनालय ॥ कथ
यस्वेहयत्तत्त्वंयावत्प्राणाधरंतिते ॥ २३ ॥ नशक्याखल्वियंलंकाप्रवेष्टुंवानरत्वया ॥ रक्षितारावणवलैरभिगुप्तासमंततः ॥ २४ ॥ अथता
मब्रवीद्दीरोहनूमानग्रतःस्थितां ॥ कथयिष्यामितत्तत्त्वंयन्मांत्वंपरिपृच्छसे ॥ २५ ॥ कात्वंविरूपनयनापुरद्वारेवतिष्ठसे ॥ किमर्थंचापि
मांक्रोधान्निर्भर्त्सयसिदारुणे ॥ २६ ॥ हनूमद्वचनंश्रुत्वालंकासाकामरूपिणी ॥ उवाचवचनंकुद्धापुरुषंपवनात्मजं ॥ २७ ॥ अहंराक्ष
सराजस्यरावणस्यमहात्मनः ॥ आज्ञाप्रतीक्षादुर्धर्षारक्षामिनगरीमिमां ॥ २८ ॥ नशक्यंमामवज्ञायप्रवेष्टुंनगरीमिमां ॥ अद्यप्राणैः
परित्यक्तःस्वप्स्यसेनिहतोमया ॥ २९ ॥ अहंनिगरीलंकास्वयमेवपुर्वंगम ॥ सर्वतःपरिरक्षामिअतस्तेकथितंमया ॥ ३० ॥ लंकाया
वचनंश्रुत्वाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ यत्नवान्सहरिश्रेष्ठःस्थितःशैलइवापरः ॥ ३१ ॥ सतांस्त्रीरूपविकृतांदृष्ट्वावानरपुंगवः ॥ आवभाषे
थमेधावीसत्ववान्पुवगर्षभः ॥ ३२ ॥ द्रक्ष्यामिनगरीलंकांसादृष्ट्वाकारतोरणां ॥ इत्यर्थमिहसंप्राप्तःपरंकौतूहलंहिमे ॥ ३३ ॥ वनान्युप
वनानीहलंकायाःकाननानिच ॥ सर्वतोऽगृहमुख्यानिद्रष्टुमागमनंहिमे ॥ ३४ ॥

विकृतां विकृतस्त्रीरूपां ॥ अथ लब्धप्रश्नोत्तरस्तत्प्रश्नोत्तरमाह ॥ आ

वभाषेइति ॥ ३२ ॥ द्रक्ष्यामीत्यर्थमिहसंप्राप्तइत्यन्वयः ॥ दर्शनंप्रयोजनमुद्दिश्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ वनं कृत्रिमं ॥ काननमकृत्रिमं ॥ ३४ ॥